

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi har jo gentagne gange sagt, at det krav om, at der ikke må ske noget i 6 dage, før man forhandler, er at give den sidste terrorist en vetoret. Det vil sige, vi har hele tiden sagt, at det ikke kan nytte noget, at man ikke vil forhandle, hvis der sker noget, for så sker det noget.

Der er jo kræfter og bevægelser dernede, der ikke anerkender Israel. Det var også derfor, jeg lagde vægt på i mit første svar at gøre opmærksom på, hvornår den brutale selvmordsbombe faldt på badhotellet.

Den faldt jo netop, som det så ud til, at den saudiske fredsplan fik bred tilslutning, som vi jo alle sammen var gået ind for skulle have tilslutning. Det er jo, fordi der er nogle, der ikke vil have Israel til forhandlingsbordet, fordi så anerkender man jo landets eksistens. Man kan kun forhandle med nogen, man anerkender eksistensen af. Derfor kom den bombe den dag.

Så gengælder Israel alt for vildt, og det er fuldstændig klart, at uanset hvad der sker i gaderne, så må der politiske forhandlinger til, for man kan heller ikke regne med, at Arafat kan styre selvmordsbomberne, hvis der ikke er håb om en politisk løsning, som betyder, at de to folk kommer til at eksistere ved siden af hinanden.

Den danske regerings politik har været klar her: Der skal forhandles, Mitchell-Tennet-indsatserne skal videreføres, og Sharon må acceptere, at han skal forhandle med Arafat, for han kan kun få fred med den arabiske verden og Palæstina gennem en aftale med Arafat.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg takker for den klargøring, der var i udenrigsministerens sidste bemærkninger. Men er udenrigsministeren så ikke også enig i, at det er på alle måder modproduktivt?

Vi anerkender Arafat, det sagde udenrigsministeren meget klart i tv i går, som det palæstinensiske folks leder. Hvis han skal have nogen autoritet til at stoppe blodsudgydelsen, så er alt, hvad Israels regering har foretaget sig, en nedbrydning af hans autoritet det sidste års tid, direkte frontalt imod enhver bestræbelse på at fremskaffe en fredelig forhandlingsløsning.

Kl. 13.15

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det, der nu foregår omkring Arafat – det har jeg også sagt offentligt – fremmer ikke freden. Der er ikke nogen mulighed for at forestille sig, at man, hvis man får elimineret Arafat, eller som

han selv siger, hvis han får lov at blive martyr, så kan få nogen fred. Så kommer det til at eksplodere alle vegne. Det kommer til at gå den modsatte vej.

Men der er heller ikke efter min opfattelse og efter den almindelige opfattelse ret megen tvivl om, at Arafat ikke har gjort nok. Nu taler jeg igen om den bombe på badhotellet. Bombemanden var jo kendt. Han stod på listen over de mennesker, som Arafat var blevet bedt om at arrestere, og han var ikke arresteret. Det giver jo israelerne en fornemmelse af, at han jo ikke gør det, han skal; han får ikke fat i de terrorbomber. Det vil sige, at de terrorbomber så rammer Israel, for den mands navn stod altså på den liste over personer, som man bad om at få holdt tilbage eller få arresteret. Når det ikke lykkedes, tror Israel ikke på Arafats gode vilje.

Så jeg er stadig væk nødt til at fastholde: Israel og dets regering kan ikke få fred på den måde. Arafat har ikke arresteret de personer, han skulle arrestere. Og så kommer der flere selvmordsbomber.

Formanden:

Jeg har noteret fire medspørgere. Den første er hr. Holger K. Nielsen, og derefter er det hr. Naser Khader, fru Margrete Auken og hr. Peter Skaarup.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at den aktion, som Israel er i gang med i øjeblikket imod Arafat, ikke fremmer freden. Men dækker det hele regeringens opfattelse?

Jeg står med et Ritzautelegram fra kl. 12.39, hvor statsministeren på sit pressemøde kalder den israelske aktion for forståelig og forklarlig. Det er noget helt andet end det, vi for lidt siden hørte fra udenrigsministeren.

Jeg synes, at der er nogle meget beklagelige uklarheder i meldingerne fra den danske regering. En statsminister, der et hundrede procent er et ekko af den amerikanske præsident, kalder det forklarligt og forståeligt, at Israel kører denne her aktion. Så er der en anden minister, som har området, der kalder det beklageligt. Hvad er regeringens holdning egentlig?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Regeringens holdning er, at Israel er nødt til at trække sig ud af A-områderne og Ramallah. Det er også sådan, som jeg har givet udtryk for i mine svar til hr. Mogens Lykketoft, at det er